

Van: [redacted] J

Verzonden: 10-08-2026 11:58

Aan: [redacted] J

Onderwerp: FW: uitnodiging hoorzitting behandeling bezwaar

T.k.n.

Met vriendelijke groet,

[redacted] J

Secretaris Commissie bezwaarschriften

Bestuur & Communicatie

T:

[redacted] J

[redacted] J

E:

W:

[redacted] J
[redacted] J

www.brabantsedelta.nl

Bouvignelaan 5 | 4836 AA Breda | Postbus 5520 | 4801 DZ Breda

Van: [redacted] J

Verzonden: Monday, 10 August 2026 11:56

Aan: [redacted] J

Onderwerp: uitnodiging hoorzitting behandeling bezwaar

Geachte [redacted] J

In vervolg op mijn mail van 4 augustus jl. nodig ik u hierbij uit voor een hoorzitting van de Commissie bezwaarschriften ter behandeling van uw bezwaar (zie bijlage).

De hoorzitting zal plaatsvinden op **22 september 2026 om 11.45 uur** op het kantoor van het waterschap, Bouvignelaan 5 in Breda.

U kunt tot 10 dagen voor de zitting nog stukken aanleveren die u relevant acht voor de behandeling.

Het verweerschrift van het waterschap ontvangt u van mij ongeveer 7 dagen voor de hoorzitting.

Als u verhinderd bent, graag z.s.m. bericht. Bij voorbaat dank.

Bj vragen, bel of mail mij gerust.

Met vriendelijke groet,

[redacted] J

Secretaris Commissie bezwaarschriften

Bestuur & Communicatie

T:

E:

W:

nl

www.brabantsedelta.nl

Bouvignelaan 5 | 4836 AA Breda | Postbus 5520 | 4801 DZ Breda

Aan het dagelijks bestuur van
Waterschap Brabantse Delta
Postbus 5520
4801 DZ BREDA

Elektronisch ingediend via:

<https://www.brabantsedelta.nl/zelf-regelen/bezwaar/bezwaar-maken-tegen-een-besluit/>

 , 2 augustus 2026

Betreft: Bezwaarschrift last onder dwangsom

Geacht bestuur,

Ik ontving uw brief van 16 juli 2026, verzonden 16 juli 2026, inhoudende een last onder dwangsom ten aanzien van de bij het waterschap in eigendom zijnde percelen, kadastraal bekend als RDK02I514 en RDK02I515, ter hoogte van Keizersveer 13/a te Raamsdonksveer.

In deze brief maak ik bezwaar tegen de bovenbedoelde beschikking.

Voornemen en zienswijze

Voorafgaand aan het bestreden besluit heeft u bij brief van 9 april 2026, verzonden 13 april 2026, uw voornemen tot het opleggen van deze last aan mij kenbaar gemaakt. Ten aanzien van dat voornemen heb ik bij brief van 21 juni 2026 mijn zienswijze aan u toegezonden.

In die zienswijze heb ik een aantal feitelijk en juridisch onjuiste veronderstellingen en uitgangspunten uiteengezet, die ten grondslag lagen aan uw voornemen. Daarop bent u in het bestreden besluit onvoldoende of helemaal niet ingegaan. Uw reactie op mijn zienswijze in de bestreden beschikking is kort-door-de-bocht, onvolledig en onzorgvuldig, hetgeen leidt tot onrechtmatigheid van de beschikking.

Hieronder zal ik puntsgewijs een uiteenzetting geven van mijn bezwaren. Voor de duidelijkheid voeg ik – indien van toepassing – daarbij steeds eerst de desbetreffende, bijbehorende zienswijze (*schuingedrukt*) in. Ik verzoek u in het besluit op bezwaar integraal op mijn bezwaren, dus inclusief de herhaalde zienswijzen, in te gaan, omdat u dat in het bestreden besluit onvoldoende of helemaal niet hebt gedaan.

Er is thans geen sprake (meer) van een overtreding

Zienwijze

In uw voornemen geeft u aan, dat sprake is van overtreding van voorschrift 13.6 van de aan mij verleende watervergunning d.d. 22 januari 2016 (kenmerk: 16UTP01900). In dat voorschrift staat:

'Na beëindiging van het gebruik van het waterschapseigendom (of na ontbinding van de privaatrechtelijke overeenkomst) moeten alle niet-waterkerende objecten waarvoor in dit besluit vergunning is verleend direct door en op kosten van de vergunninghouder uit de waterkering worden verwijderd. Voor het verwijderen dient een aparte watervergunning aangevraagd te worden.'

Het waterschap heeft mij direct na de beëindiging van het gebruik destijds niet in de gelegenheid gesteld de vergunde objecten te verwijderen en daarmee te voldoen aan het vergunningvoorschrift in kwestie. Het waterschap heeft de percelen immers – zonder mij eerst in de gelegenheid te stellen om aan het voorschrift te voldoen of mij überhaupt op het voorschrift te wijzen - direct weer verhuurd aan de huidige gebruikster. Die verhuur cq. het daaruit voortvloeiende feitelijke gebruik heeft vervolgens jarenlang geduurd en duurt nog altijd voort. Het was destijds derhalve niet mogelijk om aan het voorschrift te voldoen en al helemaal niet als in het toen beschikbare tijdsbestek voor de verwijdering ook nog een waterschapsvergunning had moeten worden aangevraagd en verleend. Met het sluiten van een overeenkomst met een nieuwe gebruikster heeft het waterschapsbestuur mij de mogelijkheid om (direct, maar ook daarna) aan de vergunning te voldoen ontnomen.

Als er al een handhavingprocedure had moeten worden ingezet, dan had dat destijds gemoeten – na het einde van het gebruik door mij – en niet nu, zo'n viereneenhalf jaren na de beëindiging van het gebruik. Het had op de weg van het waterschap gelegen om de percelen reeds bij het einde van het gebruik door mij te controleren. Het pas nu inzetten van een toezicht- en handhavingprocedure is het slotstuk van een onzorgvuldige procedure en daarmee onrechtmatig.

Mijns inziens kan ook niet van mij worden verwacht, dat ik zo lang maar moet afwachten tot zich eindelijk de gelegenheid voordoet (in dit geval dus na viereneenhalf jaar, wat al onredelijk lang is), dat ik een vermeende overtreding ongedaan zou kunnen maken. Dat geldt te meer nu de onmogelijkheid tot het nemen van maatregelen op de percelen juist is gecreëerd en in stand gehouden door het waterschap zelf, als eigenaar en verhuurder van de percelen. Dit alles is in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

Het vergunningvoorschrift heeft mijns inziens thans dus geen werking meer ten aanzien van ondergetekende. Ik kan dan ook niet meer worden geacht te zijn gehouden aan voorschrift 13.6 van de bedoelde watervergunning.

In de bestreden beschikking geeft u in reactie op bovenstaande uiteenzetting – kort gezegd – slechts aan, dat thans nog altijd sprake is van handelen in strijd met de waterschapsvergunning (hetgeen ik juist onderbouwd bestrijd) en dat de omstandigheid dat het waterschap de percelen daarna direct weer heeft verhuurd dit niet anders maakt. U stelt bovenstaande wederom zonder verdere onderbouwing en gaat daarbij in het geheel niet in op mijn argumenten. Mijn belangen worden ook niet in uw conclusie meegewogen.

Dat de percelen gedurende langere tijd verhuurd zijn, maakt het mijns inziens immers wel degelijk anders. U hebt mij daarmee immers gedurende jaren de mogelijkheid ontnomen om aan het vergunningvoorschrift te voldoen. De ontstane situatie, waarin ik overigens nog altijd niet aan de verwijderingslast kan voldoen, is u als bestuursorgaan aan te rekenen en het feit dat u hieromtrent geen zorgvuldige onderbouwing of belangenafweging in het bestreden besluit heeft opgenomen maakt het bestreden besluit reeds onrechtmatig.

Naar mijn oordeel heb ik genoegzaam onderbouwd, dat de uit de vergunning voortvloeiende verplichting tot verwijdering van de niet-waterkerende objecten niet meer kan worden geacht te gelden.

Ik ben niet machte om de overtreding te beëindigen

Zienswijze

Mocht u toch van oordeel zijn, dat thans nog wel sprake is van een overtreding van voorschrift 13.6 van de waterschapsvergunning met kenmerk 16UTP01900 (quod non), waarvan ik de overtreder zou zijn, dan dient te worden geconcludeerd, dat ik niet bij machte ben om de overtreding te beëindigen. De desbetreffende percelen worden immers reeds sinds 2021 verhuurd (of in elk geval feitelijk in gebruik gegeven) aan een derde gebruikster, die de percelen met bijbehorende zaken eveneens als privétuin gebruikt. Het kan niet van mij

worden verwacht, dat ik een privéterrein van een derde betreed, laat staan dat ik ter plekke zaken verwijder, die zij nog altijd in gebruik heeft. U verlangt daarmee van mij, dat ik huisvredebreuk (artikel 138 Wetboek van Strafrecht) pleeg en andermans bezit/eigendom verniel. Dat dit terrein wordt gehuurd van het waterschap zelf en niet in eigendom is van de huidige gebruiker doet aan deze situatie niets af.

U geeft zelf in uw voornemen aan, dat de tuin is omheind met een schutting, een toegangspoort en een afrastering/haag. Hieruit blijkt op zich al voldoende, dat ik de percelen niet kan betreden. Nagenoeg alle zaken (en dus ook het beschreven schuurtje) waarop de voorgenomen last ziet, zijn zaken die binnen de omheining/achter de toegangspoort liggen of onderdeel uitmaken van de omheining. Alle zaken in kwestie maken onderdeel uit van het privéterrein.

Op zichzelf genomen is het opleggen van een last onder dwangsom om deze reden reeds onrechtmatig (onredelijk en onevenredig) vanwege het ontbreken van feitelijke beëindigingsmacht mijnerzijds. Zoals reeds aangegeven is hierbij van belang, dat deze situatie door het waterschap zelf is gecreëerd en in stand wordt gehouden. Het is onverenigbaar met de beginselen van behoorlijk bestuur (zorgvuldigheidsbeginsel en beginsel van fair play) om enerzijds de naleving onmogelijk te maken en anderzijds handhavend op te treden.

Ook ten tijde van het door u aangehaald schrijven 725069, d.d. 29 maart 2024 (zo'n tweeëneenhalf jaar na einde gebruik) was ik reeds niet bij machte om de vermeende overtredingen te beëindigen. Sterker nog, op dat moment was zelfs de huurovereenkomst ten aanzien van de percelen met de huidige gebruiker niet opgezegd.

Concluderend kan het waterschapsbestuur iemand niet door middel van een last onder dwangsom dwingen om iets te doen waartoe diegene feitelijk of juridisch niet in staat is. Een bestuursorgaan kan een herstelsanctie slechts opleggen als er sprake is van een overtreding en de overtreder deze overtreding kan beëindigen. De voorgenomen last is niet uitvoerbaar en mag om die reden niet aan mij worden opgelegd.

In het bestreden besluit geeft u als reactie op bovenstaande aan, dat het waterschap hiermee rekening heeft gehouden bij de bepaling van de begunstigingstermijn en dat het waterschap de begunstigingstermijn indien nodig zal opschorten, totdat de feitelijke belemmering is weggenomen. U geeft aan, dat daarmee voldoende wordt gewaarborgd dat ik daadwerkelijk in staat wordt gesteld om aan de last te voldoen.

In mijn zienswijzebrief heb ik hierover (onder Gesprek d.d. 30 april 2026) reeds aangegeven, *'dat deze werkwijze juridisch tot problemen leidt. De voornaamste reden is dat een dergelijke beschikking onrechtmatig zou zijn, simpelweg omdat ik ten tijde van de begunstigingstermijn in de beschikking niet bij machte zal zijn om een overtreding (waarvan mijns inziens dus geen sprake is) te beëindigen. Bovendien leidt een dergelijke werkwijze tot strijd met het rechtszekerheidsbeginsel. Ik moet immers steeds maar (weer) wachten tot ik 'aan de slag' zou kunnen en er ontstaat daarmee ook onnodige onzekerheid of en op welk moment er wel of niet dwangsommen gaan verbeuren. Ik kan mij niet voorstellen dat een bestuursrechter een dergelijk besluit rechtmatig zou achten.'*

Hetgeen ik in mijn zienswijzebrief heb aangegeven geldt dus nog altijd. Als ik de overtreding al ongedaan zou willen maken, zou ik daartoe thans geenszins de mogelijkheid hebben. Dit is in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van fair play. Een en ander blijkt ook onverkort uit de foto's die u bij de beschikking hebt gevoegd: het perceel is afgesloten, omheind en niet toegankelijk. Zie hieromtrent ook ECLI:NL:RBOVE:2024:3343 (r.o. 15.2 e.v.) en ECLI:NL:RVS:2013:BZ7696 (r.o. 5.1).

Daarbij komt dat het creëren van een dergelijke onzekere situatie, waarin ik nu dus verkeer, lijnrecht in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel. Ik heb dat in mijn zienwijze uitgebreid omschreven en wederom bent u in het geheel niet ingegaan op mijn juridische argumentatie daaromtrent.

Ter illustratie: op het moment van het indienen van dit bezwaarschrift (zondag 2 augustus 2026), heb ik nog geen bericht ontvangen van het waterschap over het wel of niet (feitelijk en juridisch) mogelijk zijn van betreding van het perceel. De begunstigingstermijn gaat echter al op maandag 3 augustus as. in. Ik verkeer derhalve in onnodige onzekerheid over:

- zal de begunstigingstermijn daadwerkelijk ingaan of wordt deze op het laatste moment opgeschort?
- indien de begunstigingstermijn nu niet wordt opgeschort, kan dat dan op een later moment nog gebeuren?
- als ik niets van het waterschap hoor, moet ik dan zelf gaan kijken of ik de percelen kan betreden? Hierbij rekening houdend met alle eventuele moeilijkheden van dien (bijvoorbeeld confrontatie met/escalatie door/aangifte door de huidige bewoonster van de woonboot).

Bij het opschorten van de begunstigingstermijn zal de weergegeven onzekerheid zich steeds opnieuw voordoen. Dat maakt het besluit onrechtmatig.

Aanvullend: in paragraaf 1.3 en 1.4 van de bestreden beschikking geeft u aan, dat ik vanaf maart 2024 geen gevolg heb gegeven aan schriftelijke en mondelinge aanwijzingen van uw toezichthouder tot verwijdering van de niet-waterkerende objecten in kwestie. Ik vraag mij werkelijk af hoe u het voor zich ziet, dat ik dat in die periode – en nog nu altijd – had moeten doen, zonder het privéterrein van de huidige bewoonster te betreden en daar zonder haar toestemming zaken te verwijderen. Het waterschap kan mij toch op geen enkele wijze tegenwerpen, dat ik in de bedoelde periode – toen de verhuurovereenkomst met de huidige bewoonster formeel nog gold – niet kon voldoen aan deze aanwijzingen?

Tijdsverloop versus rechtszekerheid

Zienswijze

In de onderhavige casus is het tijdsverloop van groot belang: niet in termen van verjaring, maar omdat de percelen reeds viereneenhalf jaar aan een andere gebruikster zijn verhuurd. In al die tijd (die nog altijd voortduurt) kon en kan ik geen handelingen op of om de percelen verrichten. Ook sinds de laatste controle/constatering (d.d. 25 september 2025) zijn alweer reeds negen maanden verstreken.

In het voornemen gaat u er steeds vanuit, dat ik steeds in een 'standby' positie moet staan om, als het waterschapsbestuur daartoe eindelijk de gelegenheid bewerkstelligt, op de percelen de vermeende overtredingen ongedaan te maken. Dit is in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel. Ook nu – ten tijde van het voornemen – is het tijdstip wanneer juridische procedures met de huidige gebruikster (ik neem aan dat zij niet zonder juridische slag of stoot het gebruik zal opgeven) definitief zullen zijn geëindigd zeer ongewis. Moet ik nu nogmaals jaren wachten tot ik eindelijk wel of niet de vermeende overtreding zal kunnen/mogen beëindigen?

Zoals reeds gesteld moet het vergunningvoorschrift in kwestie mijns inziens worden geacht te zijn uitgewerkt.

Ook hier gaat in de bestreden beschikking u zonder onderbouwing voorbij aan mijn argumenten. De argumentatie blijft mijns inziens dan ook volledig in stand. Het besluit voldoet op dit punt niet aan het beginsel van redelijkheid. Verder is – zoals ik hierboven reeds aangeef – het steeds opschorten van de begunstigingstermijn in juridische zin problematisch.

Voorgenomen besluit is onevenredig gelet op het beoogde belang

Zienswijze

Het belang van handhaving is mij ook niet helemaal helder: de waterkering werkt al jaren zonder problemen, ook met de aangebrachte voorzieningen. Dat was destijds juist ook de reden dat de watervergunning voor het aanbrengen van de voorzieningen gewoon kon worden verleend.

Onvoldoende is dan ook onderbouwd dat het waterkeringsbelang in casu groter zou zijn dan mijn belang (o.m. rechtszekerheid), een gebruiker van bijna vijf jaar geleden, die ook nu nog geen maatregelen kan nemen op de percelen. Dit geldt te meer nu de huidige situatie per saldo grotendeels gelijk is aan de situatie op het moment dat ik de percelen in gebruik nam. Ik heb destijds eigenlijk vooral (hoogwaardigere) zaken aangebracht, ter vervanging van zaken die al op de percelen aanwezig waren.

In het bestreden besluit gaat u voorbij aan wat ik met de bovenstaande uiteenzetting heb bedoeld. Kort gezegd bedoel ik daarmee:

- U onderbouwt onvoldoende het verschil tussen het waterkeringsbelang in 2016, ten tijde van de vergunningverlening en hetzelfde belang nu. Ik kan mij voorstellen dat daarin door het tijdsverloop een onderscheid te maken is, maar in het bestreden besluit gaat u daarop in het geheel niet in, ondanks dat ik dat in mijn zienswijze aan de orde breng. U geeft niet aan, wat er in de tussentijd qua waterschapsbelang is gewijzigd.
- U houdt in uw beschikking op geen enkele wijze rekening met het feit dat er eerder (voorafgaand aan mijn gebruik) op de percelen reeds zaken aanwezig waren. Het gaat mij niet om de hoogwaardigheid van de later aangebrachte zaken, maar om het feit dat het verschil tussen de feitelijke situatie voor vergunningverlening en de door mij gecreëerde feitelijke situatie niet zo groot is. Dat dient u mee te wegen in de belangenafweging.

Overigens geeft u pas in het bestreden besluit aan, dat de vergunde situatie als uitsterfconstructie was bedoeld. Ik vraag mij af waar u dat op baseert. Dat staat immers niet omschreven in de vergunning van 22 januari 2016.

Begunstigingstermijn is niet realistisch

Zienswijze

Duidelijk moge zijn dat de in het voornemen beschreven begunstigingstermijn (1 juni 2026 tot en met 5 juli 2026) door tijdsverloop niet meer realistisch is.

Die termijn was sowieso al niet realistisch, omdat binnen een gegeven termijn ook nog een afzonderlijke omgevingsvergunning aangevraagd én verleend zou moeten worden voor de verwijdering van de zaken. Daarmee zou in een begunstigingstermijn rekening moeten worden houden.

In dit kader is van nog groter belang, dat ik ter plekke überhaupt geen maatregelen kan treffen, omdat het waterschap – naar ik aanneem – nog een of meerdere juridische geschillen heeft met de huidige bewoonster, die van groot belang zijn voor de onderhavige, voorgenomen beschikking en de termijnen daarin.

In de bestreden beschikking gaat u niet voldoende in op hetgeen hierover in de zienswijze is aangegeven. U geeft slechts aan, dat u de in de last onder dwangsom opgenomen begunstigingstermijn redelijk vindt.

U gaat niet in op de verplichting om een omgevingsvergunning aan te vragen (en uiteraard te ontvangen) en het tijdsverloop dat daaraan is verbonden. Daar komt bij dat ik bij die aanvraag volledig zou zijn gebonden aan de interne processen bij het waterschap en dat de huidige bewoonster bij een dergelijk aanvraag als derde-belanghebbende in de gelegenheid moet worden gesteld haar zienswijze daaromtrent kenbaar te maken.

Bovendien is van te voren niet vast te stellen of de gegeven begunstigingstermijn redelijk is, omdat bij het nemen van de beschikking nog in het geheel niet vaststond of binnen die termijn de last überhaupt feitelijk uitvoerbaar zou zijn. Als niet vaststaat dat de last binnen die termijn uitvoerbaar is, is de bestreden beschikking onrechtmatig. Zoals reeds gesteld: morgen gaat de begunstigingstermijn is en ik weet nog altijd niet of ik de percelen in kwestie zou kunnen betreden.

De beschreven herstelmaatregelen vallen niet onder voorschrift 13.6

Zienswijze

U geeft in uw voornemen aan, dat de herstelmaatregelen mede zouden moeten bestaan uit het herstellen van de grasmat, zodat die erosiebestendig zal zijn, door het inzaaien van beschadigde plekken met graszaad van het type natuurdijk II, 30kg/ha. Deze herstelmaatregel kan echter niet op voorschrift 13.6 worden gebaseerd. Nergens in dat voorschrift wordt immers de verplichting opgelegd herstelmaatregelen te verrichten ten aanzien van de erosiebestendigheid van de bodem van de percelen. In het – niet meer vigerende voorschrift – worden slechts verplichtingen tot verwijdering opgelegd.

In tegenstelling tot hetgeen u op dit punt in de beschikking aangeeft, kan de verplichting tot het herstellen van de grasmat, zodat die erosiebestendig zal zijn, door het inzaaien van beschadigde plekken met graszaad van het type natuurlijk II, 30kg/ha geenszins worden gebracht onder voorschrift 13.6 van de waterschapsvergunning d.d. 22 januari 2016. In die vergunning staat slechts een verwijderingsverplichting.

Los van de vraag of de inzaaiingsverplichting uiteindelijk in de omgevingsvergunning kan worden opgenomen die nog zou moeten worden aangevraagd, dient te worden geconcludeerd dat die verplichting in elk geval niet kan worden opgelegd in een last op grond van de vergunning uit 2016. Dit specifiek omschreven onderdeel van de last is dan ook onrechtmatig.

Verder

- Onder Overwegingen (paragraaf 5) geeft u kortweg aan, dat ik het in mijn macht heb de vermeende overtredingen te beëindigen. Ik hierboven naar mijn oordeel genoegzaam onderbouwd, dat ik ten tijde van het opleggen van de last geenszins bij machte ben de vermeende overtredingen te beëindigen. Ook op het moment van schrijven staat voor mij niet vast dat ik het in mijn macht heb de overtreding te beëindigen. Het is mij niet duidelijk wanneer ik wel feitelijk dan wel juridisch bij machte zal zijn en hoe dat aan mij bekend zal worden gemaakt.
- De belangenafweging (paragraaf 10) is zeer algemeen. U geeft aan dat het handhavingsbelang zwaarder weegt dan mijn belang. Mijn belangen worden echter in de belangenafweging in het geheel niet omschreven en komen ook elders in de beschikking in het geheel niet aan de orde. Ik vraag mij dan ook af hoe deze conclusie kan worden getrokken.
- In paragraaf 11 wordt de zeer korte conclusie getrokken dat geen sprake is van onevenredigheid als gevolg van de bestreden beschikking. Ik meen in al hetgeen hierboven is uiteengezet juist te hebben onderbouwd, dat wel degelijk sprake is van onevenredigheid. In de beschikking is op al mijn argumenten daaromtrent in mijn zienswijze onvoldoende ingegaan.

Conclusie

Gelet op al hetgeen hierboven is uiteengezet, dient te worden geconcludeerd dat de door mij bestreden beschikking onrechtmatig en tevens ondoelmatig is.

Ik dring er dan ook op aan dit bezwaarschrift ontvankelijk en gegrond te verklaren en de bestreden beschikking ter herroepen.

Verzoek om voorlopige voorziening

Tegelijkertijd met het indienen van dit bezwaarschrift heb ik een verzoek om voorlopige voorziening ingediend bij de voorzieningenrechter van de Rechtbank Zeeland-West-Brabant.

Vriendelijk groetend,

 J J